

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Миколаївської обласної державної адміністрації щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 10, пункту 34 статті 26, пункту 21 статті 43 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", а також частини третьої статті 3 Земельного кодексу України

м. К и ї в
1 червня 1999 року
№ 23-у/99

Справа № 2-9/99

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Тимченка Івана Артемовича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича – суддя-доповідач,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув питання про відкриття провадження у справі за конституційним поданням Миколаївської обласної державної адміністрації щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 10, пункту 34 статті 26, пункту 21 статті 43 Закону України

"Про місцеве самоврядування в Україні", а також частини третьої статті 3 Земельного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Вознюка В.Д. та вивчивши матеріали конституційного подання, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. У конституційному поданні Миколаївська обласна державна адміністрація просить дати офіційне тлумачення положень частини третьої статті 10, пункту 34 статті 26, пункту 21 статті 43 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" від 21 травня 1997 року, а також частини третьої статті 3 Земельного кодексу України в редакції від 13 березня 1992 року.

Суб'єкт права на конституційне подання вважає, що в положеннях зазначених норм є суперечність, а саме: пункт 34 статті 26, пункт 21 статті 43 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" встановлюють, що вирішення питань регулювання земельних відносин належить до виключної компетенції рад. Частина третя статті 10 цього Закону та інші закони України закріплюють принцип розподілу повноважень між органами місцевого самоврядування, а відповідно до частини третьої статті 3 Земельного кодексу України повноваження щодо передачі, надання та вилучення земельних ділянок місцеві ради можуть передавати відповідно органам виконавчої влади або виконавчим органам місцевого самоврядування. Як зазначає заявник, існує протиріччя: з одного боку, зазначеним Законом виключається можливість делегування повноважень рад виконавчим органам, а з другого – Земельний кодекс України передбачає право рад передавати свої повноваження щодо вирішення земельних питань виконавчим органам місцевого самоврядування.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України".

3. Згідно зі статтею 93 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для конституційного подання щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є практична необхідність у з'ясуванні або роз'ясненні, офіційній інтерпретації положень Конституції України та законів України.

У конституційному поданні відсутнє належне правове обґрунтування практичної необхідності в офіційному тлумаченні положень частини третьої статті 10, пункту 34 статті 26, пункту 21 статті 43 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", а також частини третьої статті 3 Земельного кодексу України, що є недотриманням вимог статті 39 Закону України "Про Конституційний Суд України".

Згідно зі статтею 1 Земельного кодексу України "земельні відносини регулюються цим Кодексом та іншими актами законодавства". Частина третя статті 3 Земельного кодексу України передбачає можливість делегування повноважень місцевих рад щодо передачі, надання та вилучення земельних ділянок відповідним органам виконавчої влади або виконавчим органам місцевого самоврядування. Згідно з пунктом 34 статті 26 і пунктом 21 статті 43 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" вирішення питань регулювання земельних відносин є виключною компетенцією сільських, селищних, міських, а також районних та обласних рад. Це положення підтверджується частиною третьою статті 10 згаданого Закону, яка встановлює, що органи місцевого самоврядування діють за принципом розподілу повноважень у порядку і межах, визначених цим та іншими законами.

Порівнюючи положення наведених норм, можна дійти висновку, що має місце колізія. Закон України "Про місцеве самоврядування в Україні" визначає перелік питань, що належать виключно до повноважень місцевих рад, серед яких є і питання, порушене автором конституційного подання. У статтях 26, 43 цього Закону не йдеться про можливість делегування радами повноважень щодо вирішення питань регулювання земельних відносин іншим органам місцевого самоврядування, а тому положення цих статей не потребують тлумачення.

Закон України "Про місцеве самоврядування в Україні" прийнято під час дії нової Конституції України, а Земельний кодекс України - ще у 1991 році.

Відповідно до частини першої статті 144 Конституції України органи місцевого самоврядування діють в межах повноважень, визначених законом. Їх повноваження щодо вирішення питань земельних праввідносин визначаються чинним Законом України "Про місцеве самоврядування в Україні".

Виходячи з викладеного та відповідно до статті 150 Конституції України, статей 45, 50 та 93 Закону України "Про Конституційний Суд України" Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Миколаївської обласної державної адміністрації щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 10, пункту 34 статті 26, пункту 21 статті 43 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", а також частини третьої статті 3 Земельного кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України".

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ